

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10447 af 02/07/2008 (Gældende)

Klage over praktiserende læger og vagtlæges manglende diagnosticering af meningitis

Ministerium: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Journalnummer: Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, j. nr. 0655018

Klage over praktiserende læger og vagtlæges manglende diagnosticering af meningitis

Patientklagenævnet finder ikke grundlag for at kritisere praktiserende læge A for hans behandling af <****> den 22. januar 2004 i sin konsultation, jf. lægelovens § 6.

Patientklagenævnet finder ikke grundlag for at kritisere praktiserende læge B for hans behandling af <****> den 27. januar og den 2. februar 2004 i sin konsultation, jf. lægelovens § 6.

Patientklagenævnet finder ikke grundlag for at kritisere vagtlæge C for hendes behandling af <****> den 30. januar 2004 i vagtlægekonsultation, jf. lægelovens § 6.

Hændelsesforløb

<****> var født med et mangelfuldt udviklet venstre øre, som han ingen hørelse havde på, og han havde gennemgået flere operationer af kosmetisk art.

Den 22. januar 2004 henvendte <****> sig til egen læge A på grund af smerter i det højre øre. Lægen konstaterede akut mellemørebetændelse, men valgte at se tiden an.

Den 27. januar 2004 henvendte <****> sig atter hos egen læge og blev denne gang undersøgt af læge B, som ordinerede antibiotika for mellemørebetændelse.

Den 30. januar 2004 blev <****> set af vagtlæge C, idet han havde haft influenza i to uger, havde mellemørebetændelse samt havde fået rygsmerter. Vagtlæge C ordinerede smertestillende behandling.

Den 2. februar 2004 blev <****> set af læge B som henviste til fysioterapeutisk behandling samt ordinerede stærkere smertestillende behandling.

Den 5. februar 2004 blev <****> af sin bror fundet død, angiveligt på grund af meningitis.

Klagen

Der er klaget over følgende:

1. At <****> i perioden fra den 22. januar til den 5. februar 2004 ikke modtog korrekt undersøgelse og behandling hos praktiserende læger Læge B og Læge A.

Det er anført, at <****> døde af meningitis, hvilket kunne have været forhindret, hvis han var blevet indlagt til observation.

2. At <****> den 30. januar 2004 ikke modtog korrekt undersøgelse og behandling ved Lægevagten <****>.

Det er anført, at <****> døde af meningitis, hvilket kunne have været forhindret, hvis han var blevet indlagt til observation.

Nævnets afgørelse af 1. klagepunkt

Praktiserende læge A har ikke overtrådt lægelovens § 6 ved sin behandling af <****> den 22. januar 2004 i konsultationen.

Praktiserende læge B har ikke overtrådt lægelovens § 6 ved sin behandling af <****> den 27. januar og den 2. februar 2004 i konsultationen.

Begrundelse

Nævnet skal indledningsvist oplyse, at den livstruende sygdom (bakteriel betinget) meningitis almindeligvis giver sig til kende ved alvorlige og tydelige pludseligt indsættende symptomer som høj feber, almen sygdomsfølelse, uklarhed, hovedpine, kvalme og opkastninger samt en hurtig udvikling af en livstruende tilstand med hudblødninger, bevidstløshed, kramper og kredsløbssvigt. Ved den lægelige undersøgelse

lægges især vægt på den påvirkede almene tilstand med gråbleg hudfarve, høj feber, koldsved, uklarhed, eventuelt bevidstløshed, blodudtrædninger i huden, stivhed i nakke og ryg og kredsløbskollaps med lavt blodtryk, hurtig puls og overfladisk vejrtrækning (chok-tilstand). Sygdomsudviklingen forløber over (få) timer, og uden antibiotisk behandling er dødeligheden meget høj.

Det fremgår af journalen af den 22. januar 2004, at <*> henvendte sig hos læge A på grund af smerter i højre øre og mulig feber. Videre fremgår det, at lægen ved undersøgelse af øret fandt akut mellemørebetændelse, som skulle ses an med smertestillende medicin. <*> skulle måle sin temperatur, og eventuelt skulle han have antibiotika den følgende dag, hvis der var forværring. Lægen var bevidst om, at <*> kun havde ét øre.

Det er nævnets vurdering, at læge A udførte en relevant klinisk vurdering af <*> baseret på sygehistorien og sin kliniske undersøgelse, samt at lægen på relevant vis ud fra sine informationer rådgav <*> om at se situationen an og henvende sig igen ved forværring.

På denne baggrund finder nævnet, at læge A har handlet i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig standard ved sin behandling af <*> den 22. januar 2004 i konsultationen.

Det fremgår videre af journalen af den 27. januar 2004, at <*> henvendte sig hos læge B på grund af smerter i højre øre samt svimmelhed. Lægen fandt, at højre trommehinde var rød, og han ordinerede antibiotika i form af Surlid 150 mg to gange dagligt i syv dage.

Det er nævnets opfattelse, at læge B udførte en relevant klinisk vurdering af <*> baseret på sygehistorien og sin kliniske undersøgelse, samt at der relevant blev ordineret antibiotika til behandling af akut mellemørebetændelse.

Det fremgår af journalen af den 2. februar 2004, at <*> henvendte sig hos læge B på grund af smerter i lænden uden tegn på påvirkning af nerverødder (uden udstråling). Læge B henviste til behandling hos fysioterapeut samt ordinerede smertestillende behandling med Mandolgin (tilhørende morfingruppens svageste præparater)

Det er nævnets opfattelse, at læge B udførte en relevant klinisk vurdering af rygsmerter hos <*>, hvor han ikke fandt tegn på alvorlig ryglidelse/infektionssygdom, samt at han relevant henviste til fysioterapeutisk behandling samt ordinerede en kraftigere smertestillende behandling.

På denne baggrund finder nævnet, at læge B har handlet i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig standard ved sin behandling af <*> den 27. januar og den 2. februar 2004 i konsultationen.

Nævnets afgørelse af 2. klagepunkt

Vagtlæge C har ikke overtrådt lægelovens § 6 ved sin behandling af <*> den 30. januar 2004 i vagtlægekonsultationen.

Begrundelse

Det fremgår af journalen af den 30. januar 2004, at <*> telefonisk kontaktede vagtlægen på grund af to uger med influenza, mellemørebetændelse samt rygsmerter, og at det blev aftalt, at han kunne blive set i vagtlægekonsultationen.

Det fremgår videre af journalen af den 30. januar 2004, at <*> blev set af vagtlæge C, som noterede, at han havde haft influenza, at han var i behandling for mellemørebetændelse, at han havde ligget meget i sengen, og at han nu havde ondt i ryggen. Videre fremgår det, at vagtlæge C fandt, at <*> var øm i brystryggen, samt at der ikke var tegn på påvirkning af nerverødderne, og at hun ordinerede smertestillende behandling.

Det er nævnets opfattelse, at læge C udførte en relevant klinisk undersøgelse baseret og fokuseret på de fremførte klager, hvorved hun konstaterede ømme muskelgrupper som forklaring på symptomerne.

Nævnet finder på denne baggrund, at vagtlæge C har handlet i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig standard ved sin behandling af <****> den 30. januar 2004 i vagtlægekonsultationen.